

General | Alba Carreres / Clara Virgili | Actualitzat el 10/12/2021 a les 14:00

Ens calen altres referents masculins

Parlem amb el dibuixant Joan Turu sobre masculinitats i estereotips de gènere durant la infància

[inicicentrareport] **Les imatges ens socialitzen, generen precedents i referents.** I també marquen certs estereotips i rols de gènere. En Joan Turu ho té clar: calen altres referents masculins.

Amb el seu darrer llibre, "**Els homes no plorem**" busca posar damunt la taula el debat sobre l'**expressió dels sentiments masculins**, ja des de la infància i trencar amb aquests estereotips d'allò que socialment, i desgraciadament, encara vol dir "ser home".

[GotaVerdaPle] **Com va sorgir la idea d'escriure el llibre?**

Hi ha la necessitat de tenir **bibliografia** sobre el tema. Amb la meua filla puc anar a la biblioteca i trobar llibres com "Les princeses també es tiren pets" o "La caputxeta forçada"... llibres que empoderen molt a la nena i canvien el rol que se li ha associat històricament, però per als nens no n'hi ha. D'altra banda, jo com a home, donant un cop d'ull enrere, recordo que de petit em vaig comprar com una bossa de mà i em recordo mirant-me al mirall i pensant que volia sortir al carrer amb aquella bossa, i **no ser-ne capaç per la por de que em diguessin coses**. Crec que hem de trencar amb tot això.

[GotaVerdaPle] **Entre els 3 i 5 anys moltes criatures socialitzades en masculí deixen de fer coses que voldrien justament per aquests estereotips. Tu que et mous molt per ambients escolars, què has notat? Què veus i perquè creus que fan falta contes com el teu?**

Mira, avui mateix he portat el meu fill a la llar d'infants i **anava amb faldilla**. Aquest matí s'ha llevat i el primer que ha dit. Clar, jo m'ho plantejo, i veig que normalment els estereotips de gènere s'accentuen a partir de P4 o P5, és quan les nenes han de ser com "molt nenes", amb princeses a tope, i els nens "molt nens" amb superherois a tope. I després durant la pubertat una altra vegada.

[GotaVerdaPle] **Quins són els inputs de la socialització en masculí que us poden arribar a marcar més?**

En primer lloc la **negació de les emocions**, que un home pot expressar **la ràbia, que és l'única emoció que tenim validada**, i després la tristesa, la por, vulnerabilitat? tens la sensació que els homes hem de poder amb tot, no podem ser dèbils, tot això ens fa molt mal.

[GotaVerdaPle] **I per on arriben aquests missatges?**

Reivindico la importància de les **imatges**, que ens socialitzen. A "La Patrulla Canina", tots són gossos i una gosseta, o els "Barrufets". La meua filla obre un conte d'aquests i el referent que té són una sèrie d'**estereotips contraproductius**, i estan per tot arreu: als anuncis, ara per Nadal, és una brutalitat. Venim de molts anys de molta merda, i, de mica en mica, van sortint cosetes que fan tenir esperança. A "Frozen", per exemple, hi ha un moment que l'Anna té un problema i el Cristof va allà, no com el superheroi que li resoldrà el problema, sinó que li demana en què la pot ajudar.

[GotaVerdaPle] **Com prepares, d'alguna manera, el teu fill perquè no li afectin els comentaris que li puguin arribar a dir?**

Això és molt personal. Sé de persones que el que han fet és recomanar a la criatura que millor es canviï la peça de roba, però per un sentiment de **protecció**, d'advertir-lo que sinó pillarà. La meua opció i la de la meua companya és dir-li **que es vesteixi com vulgui** i que sigui qui vulgui, i **advertir-lo** que pot ser que algú li faci algun comentari. Però realment és una merda perquè **saps que tard o d'hora pillarà**, si segueix agradant-li portar cuetes o clips, algun dia li caurà algun comentari i segurament ho deixarà de fer. I **ho deixes de fer no perquè no ho vulguis fer, sinó pel comentari extern**.

[GotaVerdaPle] **És necessari que els pares, en el cas de famílies amb un membre socialitzat en masculí, prediqueu amb l'exemple?**

Jo em vaig comprar la samarreta de Xiula, que és lila i amb purpurina, però reconec que em costa una mica anar pel carrer amb aquesta samarreta, però també considero que és una pràctica guay, un **exercici** per mi, per veure **fins on puc portar la meua masculinitat**. La meua filla m'ho diu de vegades, que jo sempre dic que el rosa i el blau són colors de nen i de nena, però que jo no tinc cap peça rosa. Clar, som exemple. Doncs em vaig comprar una dessuadora rosa.

És important perquè **necessitem referents**. Sempre ho he pensat. El meu pare, per exemple, sense tenir una masculinitat tòxica, li costava molt parlar d'emocions: "això parla-ho amb la mare". Clar, si jo busco a qui em vull assemblar i no trobo ningú, és fotut.

[GotaVerdaPle] **T'identifiques amb el terme "noves masculinitats"? Per tu quins són els referents?**

El concepte "noves masculinitats" **per mi és erroni** perquè considero que hi ha hagut molts homes al llarg de la història que han trencat aquesta **masculinitat hegemònica**, però potser no han sigut tant visibles o no se n'ha parlat tant, però ser-hi hi han sigut. A mi m'agrada més parlar de **masculinitats antipatriarcales o dissidents**. No sé quin seria més adequat.

Vull deixar clar que jo no sóc exemple de res, perquè jo **soc fill del patriarcat**, i tant el patriarcat com el masclisme els porto a dins. He tingut la sort de tenir una companya i amigues que m'han posat a lloc ràpid. I per mi la lluita està en la construcció de masculinitat que jo m'he fet, no mantenir-la. Però els que ja hem nascut amb això, és com el racisme, encara que no ho vulgui ser, em poden sortir comentaris, perquè **hi ha una estructura al darrere que m'ha educat**. I és qüestió d'**obrir molt els ulls i les orelles**, escoltar molt.

Ahir mateix, sopant amb la família jo estava explicant i tota l'estona xerrava jo, i al final ma filla va voler explicar com li havia anat l'escola: i t'ho plantejés, perquè el marc mental et diu que el que et passa a tu és molt important i el de la resta no, i has de tornar a resetejar i començar de nou.

[GotaVerdaPle] **Isa Calderón deia fa uns dies en una entrevista: "digue'm quantes amigues tenen els homes i et diré com de deconstruïts estan". Precisament al teu llibre toques aquest tema, el de les amistats femenines, per què creus que és important?**

Ho vaig fer també per trencar el tema aquest de que **si un nen i una nena són amics ja són novios**. La meua filla tenia un millor amic i s'han distanciat perquè els deien que eren novios. O quan vaig a una escola i dibuixo un nen i una nena agafats de la mà, de seguida surt qui diu que són novios. No, perdona, poden ser amics, s'estimen, no cal que siguin novios.

Jo com a home el cert és que **m'ha costat molt trobar amics**. Moltíssim. I com a adult agraeixo molt tenir amics amb qui **m'abraço i els dic que els estimo**, per mi això és un regal immens. Poder quedar per fer un cafè i xerrar. Perquè els homes sempre quedem per fer coses: una barbacoa o un partit de nosequé o mirar el futbol, i si hi ha una estona ja et preguntaré com estàs, però quedar per preguntar-te com estàs, no ho fem, i a mi m'encanta poder-ho fer.

[GotaVerdaPle] **Amb els rols a casa, com podem arribar a la igualtat?**

Per mi aquest és un tema difícil, perquè la meua companya i jo hem tingut un tema amb això. En el seu moment vam decidir que ens podíem permetre que ella deixés de treballar per dedicar-se a la criança durant els primers dos anys, i no haver de portar les criatures a la llar d'infants. Ara ens adonem de la **factura** que ens ha passat això, perquè amb dos criatures ella ha estat 4 o 5 anys sense treballar, i ara tornar-se a incorporar-se està essent complicat. Li demanen què ha estat fent aquests anys, i **la criança no interessa**. O li demanen si té fills, i això és molt heavy.

A nosaltres com a família ens va crear molt **dilema**, perquè amb el seu sou no en teníem prou, i en canvi volíem poder fer aquest tipus de criança, i això ens ha creat entre malestar i contradiccions. Intentar posar les tasques de les **cures** al mateix nivell és complicat, perquè tenim molt interioritzat que **la tasca productiva té molt més valor que la reproductiva**.

[GotaVerdaPle] **El llibre té un final obert. Pot ser que hi hagi una segona part del llibre, centrat potser en l'adolescència?**

Molta gent m'ho demana, volen saber com continua. Aquest llibre hi haurà gent que li vindrà molt de nou, i n'hi haurà d'altres que aquest tema ja el tindran molt més interioritzat i treballat. **No era la meua intenció dir com han de ser els homes**, l'únic que volia és dir com NO hem de ser.

El llibre obre una porteta, posa un **tema damunt la taula** que m'està sorprenent la necessitat que hi havia de parlar d'aquest tema. I mira que jo penso que no descobreix absolutament res.

[GotaVerdaPle] **Les emocions durant la infància és un tema tabú. El "no ploris" que a tots ens han dit alguna vegada, ja siguis nen o nena. En canvi, hi ha altres col·lectius, com deies, que aquest tema ja el tenen molt treballat, i potser per a ells és una etapa superada.**

M'ho han dit alguna vegada, de dir: ostres això de que "els homes no ploren" el meu fill ni s'ho planteja. Una cosa que hem de tenir molt clara és que no es pot fer un llibre que arribi i serveixi a tothom. Les persones evolucionem, estem en moments diferents. Servirà a algunes famílies i a d'altres no. Ara, la sensació que jo tinc és que **no és un tema que tinguem gens treballat**, en general.

De vegades faig xerrades a instituts per parlar de com **les imatges ens socialitzen** i reflecteixen els estereotips de gènere, i la sensació és que és obvi que les noies parlen obertament de temes com la depilació o la regla, i en canvi els nois són els mateixos que quan jo feia ESO. La sensació és que **els homes no estem conquerint espais nous**, sinó que estem on hem estat sempre. Estem en el concepte, si les cures no tenen valor, per què ens hi hem de ficar?

Els tios, fem el que fem, **tenim privilegi**. A la meua companya li han dit "ostres quina sort que tens, amb el Joan, que l'he vist al parc tirant dels dos nens". A mi no m'ho han dit mai, això, d'ella. Fins i tot intentant conquerir altres espais, fins i tot en això tenim privilegi.

[GotaVerdaPle] **Hi ha estils més juvenils, com el Trapp, on es porten monyos, ungles pintades, etc. poden ser nous referents?**

No t'ho sé dir gaire. M'atreviria a dir que portar les ungles pintades o faldilles està guay, però la clau és el dia que netegis el lavabo. **Pots portar les ungles pintades i continuar actituds no adequades**. Sí que veig petites esclatxes, de vegades en pelis com "Com entrenar el teu drac" on el protagonista és un "blandengue", o quan es casen i estan tots els homes plorant d'emció? hi ha petites esclatxes.

[GotaVerdaPle] Quins serien els teus referents d'ara?

Em va emocionar molt el **David Fernández**, que el vaig anar a veure a un concert i es va posar a plorar. Jo com a persona necessito veure-ho això, i li agraeixo, em va arribar molt.

[GotaVerdaPle] **T'agradaria que algun dia el teu llibre sigui obsolet?**

Per favor! No s'hauria d'haver fet! Però és que els tios també som víctimes d'això, i no es tracta ara de fer un rànquing de qui és més víctima, però és que és una merda ser tio tal com està construït. **Conec païos que estan trencats per dins i no són capaços de posar-se a plorar.** I està clar que els teus comportaments fan mal a la gent que tens al teu voltant. Aquesta masculinitat ens fa un flac favor, a la societat en general.

[GotaVerdaPle] **I quan creus que acabarem amb això?**

M'agradaria que fos d'aquí a un minutet, però tinc la sensació que **queda moltíssim per fer.** Crec que les dones esteu fent un munt de feina i els tios estem **a la defensiva**, perquè ens sentim atacats. A veure, quin grup social amb **privilegis** renuncia al seu privilegi de manera voluntària. O hi ha un grau de consciència i solidaritat, escolta i empatia cap a qui tens al costat, o sinó, a mi de què? Si em dona el poder, el tinc jo, per què hi he de renunciar?

[GotaVerdaPle] **Com podem deconstruir aquesta ràbia?**

No ho sé, tocant fondo o anant a teràpia. Jo puc parlar per mi. Jo em reconec que de petit ja era **un nen sensible.** Al poble vam fer un grup d'homes i ens reuníem un cop al mes per parlar i compartir, i a mi em va anar molt bé.

[View this post on Instagram](#)

A post shared by Criar.cat (@criarcat)

[info]Directe d'Instagram amb data del 10 de desembre de 2021[/info]